

De Plons op weg naar het zuiden.

Na 5 jaar door de Oostzee gevaren te hebben en vorig jaar uitgebreid de Noorse fjorden bekeken te hebben, besloten wij, Liesbeth en Co van den Broek om onze blik naar het zuiden te richten.

In grote lijnen houdt het plan is om voor een jaar of 5 naar het zuiden te gaan. Ruwweg is het idee om in 2015 langs de kusten van Frankrijk, Spanje en Portugal naar Portimao te gaan en daar de boot te laten overwinteren. Dan in het voorjaar van 2016 (april, mei) naar Corfu te gaan en dan al eiland hoppend naar Turkije en dan de winter van 2016/2017 in Marmaris de boot te laten liggen. Wat daarna komt staat nog redelijk open. Zowel Cyprus als de Zwarte zee staan in onze belangstelling.

Het zeilseizoen begon zoals gebruikelijk met de Engeland tocht. De laatste jaren zijn we een trouwe deelnemer geweest aan deze openingstocht naar Engeland. Tijdens deze tocht kregen we problemen met het instrumentenpaneel van de AP. Het paneel voor de bediening van de AP werkte slecht, dan weer wel dan weer niet.

De oorzaak is een ingewikkeld verhaal, maar het resultaat is wel dat het paneel vervangen moest worden. Dat leek eenvoudiger dan het was. Echter het paneel was niet meer leverbaar. Wel 2e hands op internet, maar daar had ik geen zin in. Ik ging immers voor minimaal 5 jaar op stap met de boot en ik wilde alles zoveel mogelijk in orde hebben en ik had al een slechte ervaring met het betreffende instrument. Het instrument was al een keer eerder vervangen.

Het eind resultaat was een nieuw girocompass, want de oude was niet compatibel, een nieuwe AP computer (ook niet meer compatibel) en dus een nieuw bedienings-paneel.

Behalve de financiële schade zijn we 8 dagen later vertrokken dan we gepland hadden.

Zoals gebruikelijk vaar ik, Co, altijd het eerste stuk met mijn broer Ton.

Op 28 mei zijn we uiteindelijk vertrokken uit Andijk, wat mijn winterhaven de afgelopen jaren geweest was.

Tijdens de zeiltocht naar Amsterdam hebben we de calibratie en test vaart van en met de nieuwe AP gedaan.

De volgende dag was het plan om van Amsterdam naar Scheveningen te varen

en dan de dag erop door naar Blankenberg.

We waren vroeg uit Amsterdam vertrokken, want de windvoorspelling voor de middag was ZW toenemend van 5 naar 6 à 7. Om 10 uur zaten we op zee. Om 12 uur kwam er een windwaarschuwing van windkracht 8 en op dat moment stond er al een dikke zes, dus omgekeerd naar IJmuiden. 's Middags nog gezellig met Marc van Eymael geborreld.

De volgende dag, zaterdag 30 mei, vroeg vertrokken en toch maar meteen doorgedaan naar Blankenberg. 's Avonds om 2300 uur waren we er.

Zondag een makkelijk tochtje naar Nieuwpoort en maandag naar Calais.

In Calais zijn we 'n dag blijven liggen vanwege het weer. ZW 8 dus niets op zee te zoeken. We hebben de dag nuttig gebruikt om met de bus naar Cap Gris Nez gegaan. De bus reed maar eens in de 5 uur dus zijn we liftend terug gegaan naar een station waar we de trein terug naar de boot genomen hebben.

De volgende dag konden we pas kort voor hoogwater vertrekken (in Calais lig je in een bassin) en dan kom je er al snel erachter dat het weinig zin heeft, tegen de stroom in op te kruizen. Dus op de motor naar Cap Gris Nez en van daaruit zeilend naar Boulogne sur Mer.

Donderdag een lekkere zeildag van Boulogne naar Dieppe.

Vrijdag in Dieppe blijven liggen. Voor de middag werden zware onweersbuien voorspelt met zware windstoten enz. Gelukkig is het echte slechte weer ten oosten van ons langs getrokken, maar we hebben wel op televisie gezien welke ravage de buien hadden aangericht.

Daarna van Dieppe via Fécamp naar Cherbourg de uitval- haven om naar de kanaaleilanden te gaan.

Het weer was goed en dan is het simpel een kwestie van uitrekenen wanneer je de Raz bij Cap de la Hage wil passeren. Ondanks het rustige weer, was de Raz redelijk wild. Dit is echter maar van korte duur en na een half uur is het water weer rustig en hadden we de stroom mee naar St Peters Port op Guernsey.

Op dinsdag 9 juni zaten we in dubio. De wind voorspelling voor die dag zou NO 5 à 6 zijn en we wilden naar Roscoff, een mooie voor de windse koers echter voor later op de dag zou de wind toenemen naar 7 en woensdag weer stormachtig 8 en hoger zijn. Voor donderdag echter NO 2 a 3 en dat zou betekenen de hele dag op de motor in een rommelige zee. We besloten om toch maar uit te varen omdat het hele traject voor de wind zou zijn. In het begin hield de wind zich aan de afspraak, echter later nam de wind weer meer toe dan voorspeld en aan het einde van de dag stond er al een volwassen storm van 8 uit het NO.

Roscoff ligt dan aan lager wal en we konden dan ook een flinke branding verwachten.

We besloten om toch maar naar binnen te gaan. Op zee de storm uitzitten leek niet erg zinvol aangezien dit nog wel meer dan een dag zou duren en voor de rest waren alle andere havens ook lager wal.

We zijn de branding te lijf gegaan met een dubbel gereefd grootzeil, de fok half weggerold en strak in het midden gezet en de motor bij. Doordat de fok in het midden zat werden we iedere keer als we uit het roer dreigden te lopen door de wind weer op koers gebracht. We hebben deze tactiek eerst uitgeprobeerd ruim voor de branding. Onze stuurautomaat hield de boot probleemloos op koers. Dus hadden we er vertrouwen in. We zijn dan ook zonder problemen door de branding gekomen.

In de haven was de wind 35 tot 40 kts achter een hoge borstwering. We kwamen aan met laag water.

Achteraf gezien waren we natuurlijk blij dat we binnen waren zonder schade, maar hadden we nooit uit Guernsey moeten vertrekken. De wind kan meevallen,

maar valt vaker tegen.

Natuurlijk zijn we de volgende dag blijven liggen.'

Donderdag door naar L'Aber Wrac'h, de uitgangshaven om de volgende Raz te passeren op weg naar Brest.

Vrijdag 12 juni van L'Aber Wrac'h naar Brest. Ook hier weer uitrekenen wanneer de Raz gepasseerd moet worden. 's Middags om 17.00 uur waren we bij de Raz, de doorgang tussen het eiland Molene en het vaste land en hier was het water rustig. Het stroomt er wel snel maar ook hier maar over een betrekkelijk kort stuk. Op het moment dat we de kaap gerond hadden en naar het oosten gingen, viel de sterke stroom weg en zetten we koers naar Brest. Vlak voor Brest is er nog een vernauwing en daar stond nog behoorlijk wat stroom tegen. Dit wordt veroorzaakt doordat daar achter de ree van Brest ligt. Een waddengebied in het klein. Met dezelfde stroom sterktes die we tussen de waddeneilanden gewend zijn. Maar ook hier niet meer dan een mijl lang.

In Brest ging Ton naar huis en ik moest hier nog een paar dagen op Liesbeth

wachten om vervolgens samen een maand verder te varen. Met de TGV is Brest vanuit Amsterdam in ongeveer 8 uur te bereiken.

Terugkijkend op de eerste 2 weken kan ik zeggen dat deze twee weken zeiltechnisch het meest interessant waren. We moesten volop rekening houden met de tijverschillen en de daaruit voortvloeiende stromingen. Ook qua weer was het leuk.

Na Brest hebben we geen dag meer stil hoeven liggen vanwege het weer behalve op 1 dag in Spanje na, maar hier kom ik later op terug.

In Brest had ik gelukkig wat tijd. Het bleek nl. dat de opstapper die ik gevraagd had om in noord Spanje aan boord te komen niet meer kon. Ik heb toen een mailtje naar Cees onze secretaris gestuurd met het verzoek mijn mail met een oproep voor opstappers te verspreiden onder de YSY leden.

Dit bleek erg succesvol te zijn en in korte tijd had ik genoeg opstappers. Dat uiteindelijk weer een paar mensen afhaakten was jammer, maar 1 opstapper kon tot het eind in Portimao aan boord blijven.

Woensdag 17 juni ging de tocht weer verder. Nu met Liesbeth aan boord. Deze dag slechts een klein stukje gevaren om alvast wat te wennen voor Liesbeth en wat dichterbij de Raz du Seine te komen wat het laatste stukje interessant water is.

Ook hier weer uitrekenen wanneer je erdoor wilt en daar je vertrektijd op aan passen.

's Ochtends om 0600 vertrokken. Een beetje druilerig weer en mist. We zijn 2 uur na hoogwater door de Raz gegaan. Het water was vlak met een flinke stroom die weer snel in kracht afneemt, toen we de hoek omgingen naar het oosten naar Luctudy.

Op het moment dat Bretagne gerond is laat je het slechte weer van het kanaal achter je. De temperatuur gaat naar waarden van ruim boven de twintig en de wind is meestal matig tot zwak.

Vanaf Luctudy vaar je eigenlijk naar het zuiden. Het voordeel van deze koers is dat je dan eigenlijk geen last meer hebt van de getijstromen. De eb en vloedstroom staan hier haaks op de kust. Dus overall is er bijna tegelijk hoog en/of laagwater. De enige stroom die hier langs de kust staat is de stroom die veroorzaakt wordt door wind invloeden. Met een noordelijke wind staat er ook een stroom uit het noorden. Dit zelfde effect zie je ook in Denemarken op de

Belten en de Sont. Stroom invloeden heb je natuurlijk wel als je riviermondingen ingaat dan wel passeert.

Vanaf nu heb ik t/m Portimao overdag in mijn korte broek kunnen lopen.

Waar we in het eerste weekend langs de Franse kust onvoldoende rekening mee gehouden hebben is dat in het weekend veel Fransen naar de eilanden voor de kust trekken.

Ile de Groix, ons eerste eiland was afgeladen. De havens op het vaste land hebben dan echter plek zat, zolang je zondagavond maar weer weg bent. We zijn dan ook uitgeweken naar het vaste land.

Zo zijn we van Loctudy via Lorient Port Louis, La Turballe naar het Ile d'Yeu gegaan. Hier was op zondagavond 21 juni nog net wat plaats.

Maandag verder via Les Sables D'Olonne naar La Rochelle Vieux Port. Hier lig je midden in de oude stad. Je vaart dan tussen de twee beroemde hoge torens de oude haven in. Je ligt dan ook te midden van het lawaai van het uitgaansleven.

Wel gezellig.

We zijn een dag blijven liggen en de oude stad bekeken. Daarna naar Port Medoc.

Ondertussen had ik de eerste afspraak gemaakt met Jan Kager en Joep van den Bos. Zij zouden in Bilbao opstappen en meevaren tot aan La Coruña. We hadden nu helemaal geen haast meer. We konden op ons dooie gemak verder en overall een extra dag nemen als we dat wilden.

Port Medoc ligt aan het begin van de Gironde. Vanaf deze haven is het een vrij lang stuk naar de volgende haven Arcachon 78 mijl en vervolgens weer een lang stuk naar de daarop volgende haven Capbreton 70 mijl. Je vaart dan langs de kust van Les Landes. Een saaie lange kust met eindeloze bossen en zandstranden en vrij weinig bewoning. Het grootste gedeelte van de kust is militair terrein en voor de gehele kust ligt er dan ook een schietgebied. Dit

schietgebied begint 3 mijl uit de kust en steekt 45 mijl de zee in. Dus langs de kust naar het zuiden is goed te doen.

Arcachon heeft een interessante aanloop. De pilots waarschuwen ervoor om niet met stevige aanlandige wind de riviermonding aan te lopen. Langs deze hele kust heb je ook last van de oceaan deining. Deze deining kan dan ook problemen veroorzaken bij het aanlopen van Arcachon en de haven van Capbreton.

Aangeraden voor Arcachon is dan ook om vlak voor hoogwater binnen te komen. Je hebt dan meer water over de drempel en de stroom naar binnen is niet meer zo sterk. Je hebt dan nog wel stroom mee naar de jachthaven. Voor Cap Breton geldt eenzelfde waarschuwing. De aanloop naar de haven is erg smal en wat verder ook nog van invloed kan zijn is dat er een diepe trog vlak voor de haven ligt en dus de zeedeining later, lees vlak voor de kust, breekt.

De jachthaven in Arcachon houdt er een merkwaardige prijspolitiek op na. Voor de eerste nacht betaal je € 60,- maar de volgende nacht is gratis. Dus blijft

iedereen een nacht extra liggen. Wij dus ook.

We hebben de vrije dag gebruikt om naar het Pyla duin te gaan. Dit is de hoogste duin van west Europa, 105 meter hoog.

Zondag 28 juni van Arcachon naar Port Anglet / Bayonne Biaritz. Ook nu weer proberen we iets voor hoogwater in de monding van de rivier te zijn. Dat betekent dat je vanaf de jachthaven tegen de stroom in naar buiten moet. We hebben een uitstekende zeildag gehad en met een gemiddelde van ruim 8 mijl op zee zijn we snel verder naar het zuiden gegaan. We hadden een stevige noorden wind en wat stroom mee.

Capbreton hebben we overgeslagen omdat het zo voorspoedig ging. In Port Anglet lig je op fiets afstand 8 km resp. 10 km van Bayonne en Biaritz.

Wij hebben Arcachon aangedaan, maar veel zeilers slaan Arcachon en Port Anglet over. Zij gaan dan van Port Medoc of eerder al rechtstreeks naar bijv. San Sebastian of Bilbao.

Wij hadden de tijd. Het zijn welles waar 2 lange zeildagen van ongeveer 12 uur per dag, maar de havens zijn wel de moeite waard.

We zijn 's ochtends om 02.30 uit Port Medoc vertrokken en om 14.15 lagen we vast in Arcachon. Uit Arcachon zijn we om 12.00 uur vertrokken en om 23.30 lagen we vast in Port Anglet.

Daar 2 dagen blijven liggen en Bayonne en Biaritz gedaan.

Vervolgens in korte etappes via Saint Jean de Luz, Fuenterrabia naar San Sebastian of Donostia zoals de Basken zeggen.

Vanaf Port Anglet tot aan Gijón hebben we de Baskische vlag gevoerd. Het is tenslotte Frans en Spaans Basken land

In Fuenterrabia zijn we ook nog een dag blijven liggen vanwege een "vreemde" weersvoorspelling.

De weersvoorspelling voor vrijdag 3 juli was de hele dag onbewolkt, kalme wind, geen neerslag 25 tot 30 graden met uitschieters van de wind tot windkracht 9 negen!! Onweersbuien konden het niet zijn.

Ik kon hier in eerste instantie geen kaas van maken, maar we besloten niet uit te varen totdat mij duidelijk was hoe dit weerbericht in elkaar stak. Na rondvraag in de haven werd mij duidelijk gemaakt, mijn Spaans is niet zo best, dat dit thermische valwinden zijn die tot 45 kts kunnen gaan.

Je kan ze zien aankomen als een zwarte rolwolk. Je hebt dan nog maar een paar minuten om je zeilen te bergen. Van nagenoeg windstil naar 45 kts in amper

10 seconden. Dat zwarte in de rolwolk komt door het zand en stof, takken en bladeren, die meegevoerd worden. 's Avonds om ongeveer 21.00 hoorden en zagen we de wind naderen en in een klap lig je schuin en waait het knetter hard. Volgens de lokalen is dit een lokaal effect. De tijdsduur is dan ook beperkt. Na 'n uurtje is de wind weer weg. De wind komt op een warme dag van het hoog gebergte en via de vallei waar Fuenterrabia aan het eind ligt dendert de wind naar zee, waar het vrij snel uit de kust afneemt en verdwijnt. Weer wat geleerd! San Sebastian of Donostia heeft een wel heel kleine gastenhaven. Er is slecht plaats voor 2 zeiljachten en 2 motorboten. De meeste bezoekende jachten liggen voor anker in de baai of betaald aan een mooring. Er is hier een sjieke lokale jachtclub die al meer dan 100 jaar oud is en deze jachtclub runt dan ook een aantal taxibootjes. De gastenhaven is een kleine drijvende steiger waar 1 motorboot (vanwege de diepgang bij laag water) en 1 zeilboot langs zij de steiger kunnen. Vervolgens kan er dan nog 1 motor en 1 zeilboot langs zij. Een tweede laag kan niet meer want dan versper je de ingang naar de haven voor kleine, lees visbootjes en watertaxi's en rondvaartboten. Wij hadden het geluk dat er naast een Zweedse zeilboot nog plaats was. Het voordeel hiervan is dat je niet afhankelijk bent van taxi boten om van en naar je boot te gaan. Je betaald nl. evengoed voor de mooring als wel voor de taxiboot.

San Sebastian is wel de stad van de tapas. Je stapt de bar in en overal staan tapas op de bar. Je pakt er een paar en de bediening houdt heel goed in de gaten wat je pakt. Als je de bar uitloopt krijg je een correcte rekening, zonder dat je opgeven hebt wat je genomen hebt.

Een mooie stad en de Spaanse koninklijke familie heeft hier dan ook een van haar zomerverblijven.

Via Zumaia naar Bilbao, waar Liesbeth van boord ging en er twee opstappers aan boord kwamen. Jan Kager en Joep van den Bos.

In Bilbao lagen we in de oude marina. De haven van Bilbao is erg groot en hier liggen twee marina's in. De oude, Club Nautico Arenas en een nieuwe. Ook deze jachthaven heeft een rijk verleden en is dus redelijk oud, wat ook wel te merken is aan het sanitair en het hok waar de wasmachine staat. De wasmachine had ook zijn langste tijd wel gehad. Voordeel was wel dat de wasmachine gratis was.

Liesbeth en ik waren een paar dagen te vroeg in de haven van Bilbao. De stad zelf ligt ongeveer een half uur met de trein (ondergrondse) van het haven gebied af aan de rivier die naar de grote haven aan de kust stroomt. Bilbao heeft behalve een oud centrum ook nog een van de Guggenheim musea die er bestaan.

Toen wij in Bilbao waren was er net een tentoonstelling van Jeff Kloons. De kunstenaar die met ballonnen allerlei figuren en popen maakt. Wij hebben die tentoonstelling maar overgeslagen.

Zondag 12 juli zijn Jan en Joep aan boord gekomen en maandag 13 juli zijn we uit Bilbao vertrokken. Jan en Joep hadden niet veel tijd en ze wilden mee tot aan La Coruña. Dit betekende dat we in 8 dagen 320 mijl moesten afleggen. Opschieten dus. Verder stond er niet veel wind en de deining kwam meestal uit het noord oosten. De verwachting was veel op de motor.

Van Bilbao naar Santander. In Santander zijn we een eind de rivier opgevaren naar de nieuwe marina. In de oude marina die tegen het centrum aanligt mogen we niet meer naar binnen, max. lengte 12 meter en de Plons is 13 meter. De nieuwe marina ligt een heel eind van de stad af. Taxi of fietsen, maar wij zijn op de haven gebleven.

Vervolgens naar San Vicente de la Barquera. De namen van de havens worden

allengs mooier. Hier aan een mooring in de rivier gelegen. Deze ligplaats had 1 nadeel: tijdens de vloed en met afluende wind was het net even niets. De boten aan de moorings dreven alle kanten uit en bijgevolg kregen we ruzie met een Zwitserse boot. We dreven naar elkaar toe en we konden elkaar raken, waarop de man boos werd en begon te dreigen. Hij lag er eerder en wij moesten maar verkassen. We hebben toen maar een andere mooring genomen en deze had als nadeel dat we bij eb letterlijk aan de grond zaten.

Woensdag 15 juli naar Gijón ook dit is weer een mooie oude stad. We hadden echter te weinig tijd om de stad uitgebreid te bezoeken.

Donderdag naar Luarca. Dit is een kleine vissershaven en er is maar plaats voor 6 jachten. Met hekboei en een lijn naar de kant en met de bijboot naar de kant. Vanaf Luarco komen we in het gebied van de Ria's. Jan heeft me uitgelegd dat een Rio, de rivier is en een Ria de verbrede monding van de rivier. De inhammen in de kust dus.

Dus via de Ria Ribadeo, Ria de Viveiro en Ria Cedeira naar La of A Coruña, wat dus ook in een ria ligt.

In al deze ria's liggen keurige jachthavens. Je kan ook overal voor anker gaan.

Alleen in de Ria Cedeira zijn we voor anker gegaan omdat er geen leuk stadje bij de haven is.

Maandag 20 juli in A Coruña (zo schrijven de Spanjaarden het) aangekomen en in de bekende Marina Coruña gaan liggen. Die van de vele foto's met die hoge verkeerspost. Er is nog wel een andere marina een paar honderd meter verder en dan lig je tegen het centrum aan. Wij liepen er iets langer over, maar lagen wel rustiger.

In A Coruña was er in de week van 20 t/m 26 juli een middeleeuwse jaarmarkt. Het hele oude centrum stond vol met kraampjes. Veel kramen met streekproducten en lokale etenswaren. Al het personeel in de kramen had middeleeuwse klederdracht aan. Ook dagelijks een ganzenhoeder die met zijn troep ganzen door de stad liep, muziek groepen, veel etenstentjes en op het centrale plein een middeleeuws ridderspel. Genoeg te beleven dus.

Jan en Joep gingen hier dinsdag 21 juli van boord en mijn volgende opstapper Natacha Westerveld en Theo Brockhus konden pas zondag 26 juli laat aan boord komen.

Ik had dus een week de tijd en mijn jongste zoon Rolf besloot om mij een weekje op te zoeken.

Hij kwam maandagavond al aan. Ik had een auto gehuurd om een paar dagen in de buurt rond te rijden, dus kon hem mooi 's avonds ophalen en de volgende ochtend Jan en Joep naar het vliegveld brengen.

Dinsdag de omgeving bekeken en de Torre de Hercules. De vuurtoren bij Coruña die nog uit de Romeinse tijd stamt.

Woensdag met de auto naar Santiago de Compostella, het beroemde bedevaartsoord. De heilige Jacobus is mijn naam heilige en ook de patroon heilige van Spanje. Sinds oudsher is dit een beroemd bedevaartsoord en heden ten dage gaan nog steeds voetpaden en fiets routes hier naar toe. De stad was dan ook vol met bedevaartgangers. Erg druk.

We zijn hier niet blijven overnachten en verder gereden naar Vigo. Daar overnacht en de volgende dag zijn we eerst 's ochtends met een veerboot naar het Islas Cies gegaan. Volgens de lokalen heeft dit eiland het mooiste strand van Europa. Daarna, 's middags, dwars door Galicië naar Lugo in het midden. Deze stad is beroemd, omdat het al in de Romeinse tijd een ommuurde stad was. Deze Romeinse muur staat er nog steeds. De muur is nog helemaal intact. Lugo is ook een bedevaartsoord en in de kathedraal wordt ieder uur een mis gelezen, een

dienst gehouden.

Vrijdag 24 juli door naar de noordkust van Galicië naar Devesa. Het Playa des Rapadoira en vlak daarbij in het Nederlands het olifanten strand. De bedoeling is dat je hier met laagwater bent. Je kan dan over het strand lopen en verschillende grotten in. Verder lijken een aantal rotsformaties net olifanten.

Een slurf met een boog verbonden aan een grote massa. Met enige fantasie een olifant.

Zaterdag ging zoonlief weer naar huis en zondagavond kwamen de opstappers voor het vierde gedeelte, Natacha en Theo.

Maandagochtend eerst wat boodschappen gedaan en daarna getankt en weer verder naar Laxe. Hier in de baai voor anker gelegen.

Natacha was voor het eerst op grootwater en wist absoluut niet of ze wel of niet zeeziek zou worden. Nu weet ze het wel. Ze werd behoorlijk zeeziek. Een ervaring die ze nog nooit gehad had en ook niet meer graag krijgt. In de baai heeft Theo haar met de bijboot naar de kant gebracht, zodat ze weer wat kon bijkomen. Zeeziekte pillen helpen niet meer als je al behoorlijk zeeziek bent. We hebben haar 's avonds al een pil gegeven en de volgende dag ook nog. Op deze manier had ze geen last meer van zeeziekte en kon ze weer genieten van het zeilen.

Dan van Laxe via Mugia (Muxia) naar Muros.

Op woensdag 29 juli gaan we de beroemde Cabo Finisterre rond. Kaap Finisterre, finni is eind en terra wereld dus het einde van de wereld. Dit is ook het eindpunt van de wandeltochten dwars door Europa via Santiago de Compostella.

Het weer was niet al te best, zwaar bewolkt, motregen en mist. We hebben dan ook niet veel van de kaap gezien. Op zeeniveau een puntje rots en meer ook niet. Dit was een van de slechtste dagen qua weer sinds Brest. Niet vanwege de wind. Die was er nauwelijks. Deze dag deed eerder aan Schotland denken dan aan zonnige Spaanse kusten. Jammer!

Donderdag van Muros naar Caraminal. De wind was vandaag erg wisselvallig. Van een rif in het grootzeil tot het starten van de motor bij gebrek aan wind en uiteindelijk toch wel weer een mooi zeilwindje. In de Ria de Arosa liggen een grote hoeveelheid mosselbedden. Caraminal is dan ook de mosselhoofdstad van NW Spanje. Vierkante drijvende constructies met mosselcultures. Voor 5 a 6 euro heb je al een mosselmaaltijd.

Vrijdag naar Sanxenxo in de Ria de Ponte Verde. Hier in de Ria kwamen vandaag tot twee maal toe een grote groep dolfinen tegen. Ik denk dat dit de “huis”groep is want de volgende dag bij vertrek zagen dezelfde groep weer. In Sanxenxo lag ook het Spaanse VOR schip de Mapfre.

Zaterdag via Islas Cies naar Vigo. Ik was hier al met Rolf geweest en met de boot voor het strand liggen is ook wel wat. Het water is eigenlijk te koud zo'n 17 a 18 graden om lekker te zwemmen. Theo en ik zijn te water gegaan, maar hebben dat niet erg lang uitgehouden.

Het koude water wordt veroorzaakt door de koude, zuidelijke golfstroom. Daardoor is het water langs de Portugese kust vrij koud, te fris om lekker te zwemmen.

In Vigo in Club Nautico gelegen. Dit ligt dicht tegen de oude stad aan.

De volgende ochtend is Theo even met Natacha naar de eerste hulp geweest. Ze was een lens kwijt en had last van een oog en dacht aan een oogontsteking. Nu bleek die lens aan de zijkant van het oog naar achteren geschoven te zijn en op de eerste hulp is de lens eruit gehaald.

's Middags vertrokken naar Baiona. Weer via Islas Cies, maar de wind kwam uit NO en dan lig je niet rustig voor het strand, dus maar meteen doorgevaren naar Baiona.

Hier lagen wij in de haven van de Monte Real jachtclub pal onder een groot kasteel/fort. Zeer indrukwekkend.

Op maandag 3 augustus zijn we van Baiona naar Viana do Castelo gegaan. Bij de Rio Mino passeerden we de Spaans Portugese grens. Waar je dan even aan moet denken is dat de klok in Portugal een uur naar achteren gezet wordt. In NW Spanje zit je nog steeds in de middel Europese tijdzone terwijl je positie ongeveer 10 graden west is. Het gevolg hiervan is dat het 's ochtends vrij laat licht wordt en 's avonds erg lang nog licht is. De heetste periode van de dag ligt dan niet rond 1300 uur maar 2 uur later om 1500 uur.

's Middags werden we verrast door de aankomst de ronde van Portugal in Viana do Castelo. In deze plaats ligt een kathedraal boven op een heuveltop, Montanha de Santa Luzia. De finish van die dag was dan ook op het kerkplein. Wij hebben tijdens de aankomst op de laatste klim naar de finish langs de weg gestaan.

Dinsdag naar Povia de Varzim.

Hier zijn we tot maandag 10 augustus blijven liggen.

De hoofdreden was dat Natacha in Porto van boord zou gaan. We wilden wel naar de marina van Porto, maar de dame aan de receptie in Povia heeft ons dat

min of meer uit het hoofd gepraat.

Voornaamste reden het liggeld. In Povia was dat € 22 per nacht, in de marina aan de Douro € 60 per nacht. De marina ligt ook nog eens een eind van de oude stad af. Met de fiets te doen maar niet lopend. Wel per bus.

Bovendien begint in Povia de metrolijn naar het centrum van Porto zodat je in een half uur in het centrum van Porto bent. Ook het sanitair was goed en de wasmachine gratis.

De dagen erna goed besteed om Porto te verkennen en Theo en ik zijn ook nog een dag met de Douro spoorlijn tot het eindpunt gegaan. De spoorlijn loopt voor het grootste gedeelte langs de noordoever van de Douro en op het laatst op de zuidoever tot aan Pocinho.

In Pocinho heb je 3 uur de tijd om te lunchen en dan weer met dezelfde trein retour. In Portugal wordt deze treinreis als het mooiste traject van het spoor gezien. De oevers en heuvels van de Douro zijn bezaaid met wijngaarden. De Douro is bevaarbaar tot de Spaanse grens en er varen dan ook cruise schepen op de rivier. De rivier is getemd door verschillende dammen en daardoor blijft de

rivier ook bevaarbaar. Via sluizen worden de dammen gepasseerd. We schatten de damhoogtes op zo'n 20 meter hoog, dus per schutting ga je dan ook ongeveer 15 meter de hoogte in. Het is wel een lange dag, 's ochtends om 0600 uur vertrokken en 's avonds om 2100 uur weer op de boot.

's Maandags zijn we naar Porto gegaan. Naar de marina Douro. Natacha moest maandagavond naar huis vliegen. Vanuit de marina kon je een shuttle bus boeken naar het vliegveld.

De marina ligt vlak bij zee en het is nog een eind de rivier opvaren tot je de eerste brug tegen komt waar je niet meer onderdoor kunt. Dit hebben we dan ook gedaan. Met je eigen schip de Douro op tot aan de brug. Het is ongeveer 3 mijl stroomopwaarts.

Dit is de brug die door Eiffel gebouwd is en ligt midden in de oude stad. De brug bestaat uit twee delen een lage brug en hoog daarboven nog een brug. Dit is de brug die je op de foto's van Porto ziet. Aan de voet van deze brug ligt op de noord oever de oude lage stad en op de zuidoever zijn alle port/wijn huizen te vinden met de bekende namen als Sandeman, Dow's, Offley etc. Deze wijnhuizen hebben stroomopwaarts langs de Douro hun wijngaarden. Al deze wijn, porthuizen hebben ook nog hun eigen Rabelo's. Rabelo's zijn de oude vrachtvaarders van de Douro. Met deze boten werden de wijnvaten met de eerste persing vanaf de wijngaarden naar Porto verscheept, waar vervolgens de wijnen gemengd werden en gelagerd

Dinsdag zijn Theo en ik verder gevaren. We gingen naar de Ria de Aveiro. We wilden de ria zo ver mogelijk invaren richting de stad Aveiro. Echter halverwege werd onze aandacht getrokken door een politie auto op de oever die met sirene en zwaailicht om onze aandacht vroeg. We zijn er naar toe gevaren en zij riepen ons op om op kanaal 16 de havendienst op te roepen. Van de havendienst kregen we te horen dat we niet verder mochten varen en we kregen op onze donder omdat we niet op de marifoon hadden uitgeluisterd. Toen ik opmerkte dat ik constant op kanaal 12, zijnde het verplichte marifoon kanaal, had uitgeluisterd werd het stil aan de andere kant.

We zijn teruggevaren naar de baai van Sao Jacinto en daar voor anker gegaan. Woensdag van Aveiro naar Fiquerra Da Foz. De eerste paar uur op de motor en daarna wel kunnen zeilen, de wind kwam uit de richting waar we naar toe wilden, maar we hadden tijd genoeg. Het enige opmerkelijke was dat ik vandaag de eerste vis van deze reis gevangen. Het was een geep van ongeveer 60 cm lang. Hij smaakte heerlijk..

Donderdag naar Nazaré. Deze naam kan ik mij nog herinneren uit de

aardrijkskunde boekjes van de lagere school. De vissers van Nazaré en een foto van de vissersboten op het strand. Nu ligt hier een goed beschutte haven met alweer twee marina's We zijn in de Club Naval de Nazaré gaan liggen. De haven het dichtst bij de stad.

Vrijdag van Nazaré via de baai Sao Martinho do Porto (een erg mooie goed beschutte ankerbaai) ongeveer 5 mijl zuid van Nazaré naar Peniche.

Zaterdag naar Lissabon het Doca de Alcantara, de jachthaven die het dichtst tegen het oude centrum van Lissabon aan ligt. Langs de Taag liggen meer dan genoeg jachthavens. Vanaf Cascais om de paar mijl heb je er een. Het Doca de Alcantara is een oud dok. Alle jachthavens langs de Taag worden door de gemeente van Lissabon beheerd, behalve de marina van Cascais, die dan ook meteen een stuk duurder is.

Op de Taag voeren met de halfwinder en grootzeil lekker met een noorder wind. Plotseling kregen we behoorlijke windvlaag. De Plons loefde op en liep uit zijn roer, door vol tegenroer te geven dachten we te corrigeren. Alleen het stuurmechaniek vond dat geen goed idee en de ketting overbrenging van stuurwiel naar het kwadrant liep van zijn tandwiel af. We waren nu nagenoeg onbestuurbaar op de hand. Gelukkig stuurt de automaat direct het roerkwadrant aan zodat we nog wel op de automaat konden varen.

Zeilen naar beneden en op de motor en AP verder. Zelf op AP aanleggen ging goed langs de steiger.

In de haven eerst nog 'n uurtje of wat gesleuteld om het stuurmechaniek weer in orde te krijgen.

We zijn een paar dagen in Lissabon blijven liggen. Ten eerste om de stad te bekijken en ten tweede er kwamen twee vrienden van Theo dinsdag aan boord komen om een paar dagen mee te varen.

Dinsdagavond kwamen Ineke en Egbert aan boord. Ze gingen vrijdagochtend in Setubal weer van boord.

Woensdag naar Sesimbra en onderweg twee kleine tonijnen gevangen.

Donderdag naar Setubal en in de rivier monding van de Rio Sado een groep dolfinen gezien. Blijkbaar is dit ook weer een "huis" groep, want er voeren een paar rondvaartboten rond met de tekst dolphin watching op de zijkant geschilderd. De dolfinen waren rustig en lieten zich goed bekijken en fotograferen.

Vrijdagochtend bij vertrek uit Setubal de groep dolfinen weer gezien.

Het stuk langs de Portugese kust vanaf Setubal naar het zuiden is vrij lang en saai. 40 mijl naar Sines en dan nog eens 60 mijl naar Cabo De Sao Vicente. Daar ga je de hoek om en naar het oosten. Zoals gebruikelijk de laatste dagen weinig wind en deining uit het noordwesten dus weer bijna alles op de motor. Voor de visvangst was dit stuk wel goed 2x goed beet gehad en 1 vis bijna aan boord. Hij wist zich op het laatste moment nog los te rukken en uiteindelijk toch weer een mooie tonijn aan boord.

Van deze vis twee mooie filets gesneden van zo'n 650 gram per stuk.

We hadden al zoveel vis gevangen dat we ook wel iets anders wilden eten dus een filet aan de assistent havenmeester van Sines gegeven en na Sines niet meer gevestigd. We hadden nog wat in de koelkast liggen.

Na het rondenvan Cabo De Sao Vicente vaar je de Algarve in. De wind komt nog steeds hoofdzakelijk uit noordelijke richtingen maar de deining is verdwenen en nu kan je wel de zeilen ophouden met lichte tot matige wind. Nu kan er wel met licht weer gezeild worden.

Na het rondenvan de kaap in Baleeira voor anker gegaan.

Zondag 23 augustus het laatste stukje naar Portimao. Het hele stuk kunnen zeilen.

Typisch voor de windsterkte in de Algarve is dat er 's ochtends nauwelijks wind is en na ongeveer 2 uur 's middags neemt de wind toe tot matig uit noordelijke richting. Meestal NW maar ook pal noord.

In Portimao laat ik nu de boot overwinteren om in het voorjaar van 2016 verder naar het oosten te gaan richting Turkije.

De tocht langs de kusten van Frankrijk, Spanje en Portugal was een mooie tocht. Veel mooie havens en prachtige steden. Voornamelijk rustig weer gehad vooral nadat Bretagne gerond was. Ook door de veelal noorderwinden bijna het gehele stuk stroomvoordeel gehad.

Wat mij wel tegenviel is de mogelijkheid om te zeilen. Op zich ziet het weerbericht er goed uit bijv. wind NO met 10 kts, maar door de deining is er dan onvoldoende winddruk in de zeilen om de zeilen vol te houden. Door het rollen op de deining klapperen de zeilen te veel en om schade aan de zeilen te voorkomen gaan die maar weer naar beneden en wordt de motor gestart

Langs de Portugese kust veelal een noorderwind en stroom mee. Dit hield in

dat door de deining ook hier weinig gezeild werd. Schepen die naar het noorden varen doen dit op de motor want anders moet je opkruisen tegen stroom en wind. Schepen die naar het zuiden varen gaan ook op de motor.

Weinig zeilen dus.

Het water langs de Portugese kust is vrij fris, 17 à 18 graden. Dit wordt veroorzaakt door de koude golfstroom die langs de Portugese kust afzakt naar het zuiden. Ook het water langs de kust van de Algarve is fris. Pas nadat je door de straat van Gibraltar bent, gaat de watertemperatuur omhoog naar aangename waarden.

